

[Knud Nielsen.]

Socialdemokratiet vil ved afstemningen om SF's ændringsforslag undlade at stemme, og til nærmere drøftelse i udvalget og med ministeren af forslaget om en supplerende finansieringsordning for uddannelsesstøtten skal jeg anmode om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Mit parti vil i øvrigt undlade at stemme ved tredje behandling.

Knud Bro: Jeg skal ikke tærskle langhalm på denne sag, men understrege, at sigtet med loven er så hurtigt som muligt at sikre en støtteordning, der i rimeligt omfang dækker de uddannelsessøgendes nødvendige leveomkostninger.

Man kan selvfølgelig kritisere, at der i vort forslag er lån, og man kan kritisere, at der er rente på lånene efter studietidens ophør, og man kan sige, at man vil doble op og give mere. Således er alt jo ved det gamle.

For en ordens skyld skal jeg dog til bemærkningerne fra mindretallet i betænkningen om, at lovforslaget i visse henseender indebærer en direkte forringelse af de hidtidige støttemuligheder, sige i al beskedenhed, at støtten er fordoblet siden 1967-68, altså det sidste år under den socialdemokratiske regering. Nok er jeg enig med hr. Knud Nielsen i, at man kan og bør stille større krav til denne regering end til den forrige. Men selv folk med så stor tillid til vor formåen, som hr. Knud Nielsen øjensynlig har, må indstille sig på, at vi ikke kan udrette mirakler. Der er en økonomisk sammenhæng. Jeg skal ikke repetere debatten fra forleden, men blot nævne, at den handlede om nødvendigheden af en økonomisk stramning. Regeringen forsøger således både at føre pengepolitik, indkomstpøolitik og finanspolitik — herunder også udgiftspolitik. Oppositionen fører i denne sag politik, slet og ret politik.

Jeg skal nævne nogle enkelte af de forbedringer, som udvalgsarbejdet har medført i lovforslaget. Jeg synes, det er en god idé, at ministeren agter at udsende en vejledning med hensyn til de støttemuligheder, der foreligger for unge eller ikke-unge, som ønsker at uddanne sig, og jeg skal sige til ministeren, at det gerne må blive en brochure, som

er affattet på dansk og oven i købet et forståeligt dansk.

Jeg lægger også vægt på, at man undersøger mulighederne for en finansiering af uddannelsen ad anden vej end skatterne. Jeg mener, det er rimeligt, som ministeren har lovet, at man vil administrere lempeligere ved studieskift. Endelig vil jeg understrege, at den tid, der medgår til relevant organisationsarbejde, naturligvis må fratrækkes, sådan at man ikke økonomisk ødelægger sine muligheder for at gennemføre et studium, fordi man påtager sig et sådant arbejde for sine medstuderende.

Jeg har i øvrigt hæftet mig ved, at ansvarlige studenterkredse er begyndt at få den indstilling, at da man ikke kan få det hele på én gang, skal man til at diskutere, hvorledes man skal bruge de midler, som det er muligt at skaffe. Jeg har glædet mig over at se, at man i høj grad vil være med til at give midlerne i flaskehalsene, altså tidligt i uddannelsen, dér, hvor folk ikke rigtig kommer igennem, fordi de er ængstelige for den økonomiske mulighed for at gennemføre uddannelsen. Der er noget solidaritet i dette synspunkt. Må jeg ikke sige, at lån er også en form for solidaritet, idet nemlig de, som opnår de bedste uddannelser og dermed også de højeste lønninger, viser en solidaritet ved at betale noget tilbage, som så kan anvendes til de andre, som også skulle have en uddannelse.

Sluttelig minder jeg ministeren om, at vi har en aftale om, at vi skal gøre noget alvorligt for at finde ud af — i højere grad end vi allerede har fundet ud af det — hvorfor de sociale barrierer opstår, og hvad der ligger i dem mere end det økonomiske.

Enggaard: Der er ikke sket de helt afgørende ændringer i dette lovforslag under udvalgsarbejdet. Drøftelserne har i et betydeligt omfang været helliget spørgsmål om almindelig studievejledning, de administrative forhold osv.

Jeg skal i anledning af, at spørgsmålet om studievejledning er draget frem både i betænkningen og også nu i debatten, sige, at jeg tror, der kan gøres en hel del med relativt små anstrengelser og med virkning, sådan at en række af de studerende, der i dag oftest spilder et år eller to i begyndelsen